

lời cuối cho em

những lời cuối cho em xin cảm ơn bè bạn cảm ơn giấy bút cảm ơn anh cảm ơn máy móc cảm ơn tiền bạc cảm ơn những ngày chó đê mê thùng rác gầm cầu thật hào quang mãi nguyện anh chẳng làm được gì chẳng làm được gì ngoài những đêm dài ngồi cùng ly cà phê đêm tối rớt trơn ngôn ngữ lạc loài

cảm ơn bàn ghế cảm ơn đôi tay cụ già sần sượng pha không biết môi cho chúng ta chết cho chúng ta biết ở đời nhưng khuôn mặt mẹ thì anh không bao giờ được biết và em em cũng chẳng bao giờ biết mặt mẹ anh chúng ta không thể yêu nhau nhưng nhớ thương dằng dặc đời đời tại sao tại sao chỉ có mình em biết và lòng anh ghé đá chờ sương khi qua đường hồng thập tự nhớ lão già

*nắm chặt cánh tay nhận làm con lĩnh tiền tây
cấp rồi lên tân sơn nhất nằm lều nhai bánh mì
nô lệ cảm ơn họ hàng ruột thịt cảm ơn tất cả
cảm ơn lão già mang dòng máu tam nguyên yên
đổ đã cho anh biết làm kẻ mất quê*

*khi ở chợ tuần mắt em sầu muộn trời mùa
thu ở Huế thật xót xa gần nhau không dám
nói giọt nước mắt trên sông chiếc hôn đầu
xót muối em chết như một loài hoa dại anh
sống nhìn quê hương bi thảm từng ngày chẳng
làm được gì chẳng nói được gì uơ hèn đây
mặt rồi chiếc bàn con bè bạn đứng ngồi
cảm ơn bàn tay cụ già sẵn sượng pha cà phê
quên cả tuổi đời*

*đã đến lúc cho em lời cuối mặt trời buổi chiều
ung mủn thịt da và đêm và sao và tình yêu lẫn
lút cảm ơn em chiếc bụng thon đôi chân dài
trắng lạnh ủ ấp những đam mê thân thoai cùng
thành phố choàng màu huyết dụ và đầu óc loạn
cuồng mệt mỏi những chiếc cống vỡ toang cuộn
cuộn dòng nước đen huyền diệu ngọn đèn ma
quỷ soi dáng trẻ thơ với hai bàn tay gõ nhịp quê
hương chúng ta đổ nát như bùn đã đến lúc cho
em lời cuối nằm ngủ ngoan anh lấy vỏ bom
mảnh đạn từ lúc lớn khôn cho đến bây giờ làm
chiếc đài cao cho cả loài người tìm được trái
tim.*